

**WYDZIAŁ ARCHITEKTURY WNEȚRZ I SCENOGRAFII
KIERUNEK SCENOGRAFIA**

STUDIA I STOPNIA STACJONARNE

ROK AKADEMICKI 2018/2019

PROGRAM PRZEDMIOTU

- 1. NAZWA PRZEDMIOTU**
KONSTRUKCJA I MODELOWANIE UBIORU

2. PROWADZĄCY

dr Zyta Kaleta ad.

zyta.kaleta@uap.edu.pl

3. ASYSTENT

nie

4. SALA

Ul. Solna 4 sala 200 BUD D

5. OGÓLNA FORMUŁA PRZEDMIOTU

Przedmiot kierunkowy

- wykłady wprowadzające w problematykę ćwiczeń

- korekty realizowanych ćwiczeń

6. TYP PRZEDMIOTU

Przedmiot obowiązkowy dla studentów I i II roku kierunku scenografia

7. POZIOM PRZEDMIOTU

Podstawowy i średniozaawansowany

8. ROK STUDIÓW

I stopień/licencjat/

9. LICZBA PUNKTÓW ECTS

1pkt

10. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Student zdobywa umiejętności umożliwiające samodzielne wykonanie podstawowych konstrukcji ubioru oraz przetwarzania ich dla uzyskania zaprojektowanych modeli.

Wiedza:

K_W13 ma wiedzę w zakresie konstruowania podstawowych form ubioru, potrafi je nazwać - zna terminologię, zna i rozróżnia właściwości szerokiego wachlarza gatunków tkanin, materiałów, faktur i potrafi je wykorzystać w projektowaniu, wie jak wykonać elementy ubioru.

Umiejętności:

K_U09 zna zasady konstrukcji i modelowania ubioru i potrafi różnymi sposobami zmieniać konstrukcje, operując podstawowymi formami, modyfikować je do anatomii człowieka oraz umie posługiwać się słownictwem technicznym w zakresie dotyczącym technologii ubioru przedstawiając swoje projekty kostiumów w pracowniach technicznych

K_U04 umie posługiwać się słownictwem technicznym w dziedzinie technologii ubioru przedstawiając swoje projekty kostiumów w pracowniach technicznych

K_U05 posiada umiejętność przygotowania dokumentacji ikonograficznej, umie korzystać z ikonografii i źródeł historycznych zawierających informacje dotyczące konstrukcji ubioru.

Kompetencje społeczne:

- K_K02 potrafi dokonać przekazu werbalnego swoich projektów wobec pracowni technicznych i obsługi technicznej sceny, by uruchomić produkcję swoich projektów scenicznych.
- K_K03 potrafi moderować tematyczne dyskusje wobec realizowanych projektów i zagadnień kostiumu, scenografii i ubioru, podejmuje dyskusję na temat rozwiązań technologicznych i artystycznych
- K_K04 podejmuje samodzielnie prace, zbiera, analizuje i przetwarza informacje, zgłębia samodzielnie określony temat, inspiruje i moderuje dyskusję w wokół realizacji projektu w toku przygotowań wstępnych, szuka i archiwizuje interesujące go zagadnienia i zjawiska z obszaru sztuki i kultury istotnych dla dalszych twórczych poszukiwaniach

11. Wymagania wstępne

Wyobraźnia przestrzenna, umiejętność liczenia ułamków zwykłych, znajomość podstawowych pojęć geometrii. Systematyczność.

12. Treści merytoryczne przedmiotu

Wykłady dotyczą sposobów konstruowania oraz modelowania różnymi sposobami elementów ubioru, od najprostszych poczynając. Ważne jest zrozumienie bryłowości sylwetki ludzkiej i zdobycie wiedzy umożliwiającej przełożenie własnego projektu na konstrukcję krawiecką. Istotną jest umiejętność korzystania również z podręczników kroju, współczesnych oraz historycznych.

13. Spis zalecanych lektur

Słownik odzieżowy Z. Parafianowicz Warszawa 1995

Słownik mody E. i A. Banach Warszawa 1962

Jak czytać modę Fiona Ffoulkes Warszawa 2011

Moda. Projektowanie Sue Jenkyn Jones Warszawa 2007

Modelowanie form odzieży damskiej E. Stark, B. Tymolewska Toruń 2007

Modelowanie form odzieży męskiej M. Piskorska Z. Parafianowicz Toruń 1997

Krój odzieży męskiej R. Kowalczyk Warszawa 2005

Krój odzieży damskiej R. Kowalczyk Warszawa 2005

Konstrukcja i modelowanie odzieży ciężkiej Z. Parafianowicz

Kulisy kroju i szycia. Odzież dla dzieci Z. Hanus Warszawa 1985

Krój i modelowanie odzieży męskiej i chłopięcej - Ćwiczenia M. Porycki Warszawa 1978

Moda kobieca XX wieku A. Dziekańska- Kozłowska Warszawa 1964

Historia ubioru M. Gutkowska Rychlewska Wrocław 1968

Angielski i francuski słownik obrazkowy J-C. Corbeil/ A. Archambault Warszawa 1990

Wszelkie podręczniki kroju (świeżo wydane i antykwaryczne), czasopisma dotyczące mody.

14. Metody oceny

Oprócz oczywistej obecności na zajęciach oceniana jest staranność wykreślenia form odzieży, zgodnie z podanymi wymiarami, precyzja w wykonaniu elementów ubioru z płótna, wykonanie modeli, po uprzednim ich wyborze z wykonanych przez studenta projektów oraz sporządzeniu (korekty) form wszystkich części ubiorów, terminowa realizacja ćwiczeń.

Zaliczenie z oceną – I rok,

Egzamin z oceną – II rok

15. Język wykładowy

Język polski